

νας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραήλ, οὐκ ἐνετρέπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς, Πάτερ ἅγιε, οὐ γὰρ οἶδασι τί ἐποίησαν.

Ἦχος δ' αὐτός.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἁγίας σου σαρκός, ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε· τὰς ἀκάνθας ἡ κεφαλὴ· ἡ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα· αἱ σιαγόνες τὰ ραπίσματα· τὸ στόμα τὴν ἐν ὄξει κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει· τὰ ὦτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας· ὁ νῶτος τὴν φραγέλλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον· αἱ τοῦ ὅλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ· τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους· καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην· ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθὼν ἐλευθερώσας ἡμᾶς· ὁ συγκαταβάς ἡμῖν φιλανθρωπία, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος γ'.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδογήμεσαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοὺ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπίστο· τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα διερράγη

διχῶς· τὰ μνημεῖα ἠνεόχθησαν, καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν· Ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, εἶσα θρηνηδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὁρῶσά σε γυμνόν, ὡς κατάκριτον ἐνξύλῳ κρεμάμενον; ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην· ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου στέφανον ἐξ ἀκανθῶν καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σιεύη κεραμέως.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ' αὐτός.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπτυσμάτων βήματι Πιλάτου παρέστην, καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ Ι!

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ

αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ᾔ-
τήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος
ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμε-
νος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πά-
λαι ἀπέθανε. Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος
ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας
σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σιν-
δόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτόν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν
λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λί-
θον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία
ἡ Μαгдаληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ
τίθεται.

Εἰτα. Σοὶ δόξα πρέπει· τὸ Δόξα σοι τῷ
δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, κτλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Συναπτήν, καὶ μετὰ τὴν
Ἐκφώνησιν Ὅτι Θεὸς ἐλέους, εὐθὺς τὸ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ
Ἰωρὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς
τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν
Ἰουδαίων), ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ
ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἤρε τὸ
σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος (ὁ
ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον), φέ-

84

ρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὥσει λίτρας ἑκα-
τόν. Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ
ἐδησαν αὐτὸ ὀθονίοις, μετὰ τῶν ἀρωμάτων, κα-
θὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν
δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν
τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐ-
δεὶς ἐτέθη. Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν
Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἐθηκαν
τὸν Ἰησοῦν.

Μετὰ τοῦτο εὐθὺς ψάλλομεν Ἀπόστιχα, τὰ
παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Πᾶσα ἡ Κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεω-
ροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, Χριστέ·
ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνε-
ταράττετο· τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ
πάντα κτίσαντι. Ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπο-
μείνας, Κύριε, δόξα σοι.

Στίχος. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἐαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον
κλῆρον.

Ἦχος β'.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἵνα τί με-
λετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων,

Θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα ! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου εἰς χεῖρας ἀνόντων παραδίδεται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κράζοντας· Μακρόθυμε, Κύριε, δόξα σοι.

Στίχος. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε, ἀναρτῶμενον, δδυρομένη μητρῴᾳ σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στεναζούσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειᾶς σὺν θριξὶ καταξάινουσα, κατετρύχετο· διὸ καὶ τὸ στήθος τύπτουσα, ἀνέκραξε γοερῶς· Οἴμοι, θεῖον τέκνον ! Οἴμοι, τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ! Τὸ ἐδὺς ἐξ ὀφθαλμῶν μου ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἐθελαι στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμφι συνείχοντο λέγουσαι· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχος. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμᾶμενον, Χριπτε, σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπέρως τεκοῦσα ἐβρα πικρῶς· Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἐδὺ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καὶ γὰρ σοὺ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανástασιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ Σταυρῷ, φόβος καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει· καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυρούντας σε· τῷ δὲ Ἄδῃ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἤλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον. Φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται καὶ κατακρίνεται Σταυρῷ καὶ πάσχει ἡ Κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορώσα τὸν Κύριον. Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, Ἀγαθὲ Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

1B.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτός, κλέψωσιν αὐτὸν· καὶ εἰπωσιν τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε κουστωδία· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δέ, περευθέντες ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Εἶτα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πότερ ἡμῶν. Ὅτι τοῦ ἐστιν. Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι. Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις. F

86

F "Ὁ Ἰησοῦς ὁ κτλ. καὶ μαζίας καὶ κοραφισμοῦ
καὶ Σταυροῦ θάνατον ὑπομένει δὲ τὴν τοῦ
κόσμου Συνειάν Χειρὸς οἱ Ἀγγέλους δεξιὰ ἡμῶν
- " καὶ τὸ Δι' ἑξῆς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Περὶ ὧραν **Β.** τῆς ἡμέρας σημαίνει. Ἀλ-
λάσσοντος δὲ τοῦ Ἱερέως καὶ εὐλογήσαντος,
λέγομεν· Βασιλεῦ οὐράνιε· Τρισάγιον Παναγία
Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν· Κύριε, ἐλέ-
ησον, ιβ'. Δόξα, Καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, γ'. Καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ ΨΑΛΜΟΣ ε'. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισε, Κύριε· σῦνες
τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευς τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ'
εἰσακούσει τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παρα-
στήσομαί σοι καὶ ἐπέσει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονη-
ρευόμενος, οὐδὲ διαμενεῖσι παράνομοι κατέ-
ναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάν-
τας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμά-
των καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ
ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον
σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κα-
τεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ

87
8 Ποίημα Κυρίλλου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.



88
 ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρ-
 δία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεφγμένος ὁ λά-
 ρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν·
 κρῖνον αὐτοῦς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ
 τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξώσον αὐτούς, ὅτι παρεπί-
 κρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήσων πάντες
 οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσων-
 ται, καὶ κατασκηνώσει ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυ-
 χήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
 ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε,
 ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ β'. 2.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέ-
 τησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς
 γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐ-
 τοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ
 ἀπορρίψωμεν ἅψ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς,
 καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λα-
 λήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
 θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατε-

στάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος
τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ
σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἰτησαι παρ'
ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν
σου καὶ τὴν κατὰσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς
γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς
σκευὴ κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν,
βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρί-
νοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν
φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δρά-
ξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ
ἀπολείσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ
ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες
οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ κα'. 21.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσσχες μοι, ἵνα τί
ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας
μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ
Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσα-
κούσει· καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἔμοι.
Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ
Ἰσραὴλ· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέ-

κραξαν, καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ
οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ,
καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνιδος ἀνθρώπων καὶ
ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με
ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν,
ἐκίνησαν κεφαλὴν. Ἦλπισαν ἐπὶ Κύριον,
ρυτάσθω αὐτόν· σφάτω αὐτόν, ὅτι θέλει
αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπᾶσας με ἐκ γαστρὸς,
ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου·
ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστρὸς
μητρός μου Θεός μου εἶ σύ· μὴ ἀποστῆς ἀπ'
ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν
μοι. Περιεκύλωσάν με μέσχοι πολλοί, ταῦροι
πίονες περιέσχον με. Ἦνοιζαν ἐπ' ἐμὲ τὸ
στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων καὶ ὠρυό-
μενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη
πάντα τὰ ὀστέα μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου
ὥσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας
μου. Ἐξηράνθη ὡς ὕσπρακον ἡ ἰσχύς μου,
καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί
μου· καὶ εἰς χεῖρ ὁ θάνατος κατήγαγέ με.
Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ
πονηρευομένων περιέσχον με. Ὄρυξαν χεῖ-
ράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμηναν πάντα

τὰ ὀστέα μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπέδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κληρὸν. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσσχε· Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκεράτων τὴν ταπεινώσιν μου. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸν σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κειραγέναι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαι σοί· τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνες. Μνησθήσονται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς

Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πῖονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ Οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Δόξα, Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα γ'. Κύριε, ἐλέησον γ'.

Δόξα. Τροπάριον. Ἦχος α'.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσφασας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἀγνὴν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς

ἀγίαις ἀγκάλαις Ὑῖον τὸν πάντων Θεόν·
αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία Ἰδιόμελα,
τὸ πρῶτον χωρὶς στίχων, τὸ δεύτερον μετὰ
τῶν στίχων καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ Δόξα, Καὶ
νῦν, οὕτω ποιοῦντες καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς
Ὡραῖς τοιαῦτα τροπάρια.

Συχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς
ἐλεγχον ῥήγγυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς
ιδίας ἀκτῖνας ὁ Ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην
ὄρων σταυρούμενον.

Στίχος. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενά ;

Ἦχος δ αὐτός.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθης, Χριστὲ
Βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἀκακος, προσηλω-
θεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀν-
δρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, Φιλάνθρωπε.

Στίχος. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος δ αὐτός.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχό-
μενος, οὕτως ἐβόας, Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατά-

ξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώ-
δεκα πρόβατα τοῦς Μαθητάς μου, ἡδυνάμην
πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστήσαι
Ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ
ἡ ἐδῆλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου,
ἄδολα καὶ κρύφια. Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἡ Προφητεία.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.
Στίχος. Μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ πτωχόν καὶ πένητα.
Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 10.

Τὰδε λέγει Κύριος· Λήψομαι τὴν ράβδον μου τὴν
καλὴν, καὶ ἀπορρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν
διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς·
καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώ-
σκονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι,
διότι λόγος Κυρίου ἐστὶ. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· Εἰ
καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστί, δότε τὸν μισθόν μου· ἡ ἀπί-
στος· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυ-
ροῦς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Κάθεσ αὐτοὺς εἰς τὸ
χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δοκιμὸν ἐστίν, ὃν τρέ-
πον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριά-
κοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυ-
ρίου εἰς τὸ χωνευτήριον, καθ' ὃ συνέταξέ μοι Κύριος.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. 14.

Ἀδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰμὴ ἐν τῷ

Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' οὗ ἔμοι
Κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ Κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ
Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ
καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν,
εἰρήνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω,
ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώ-
ματί μου βυστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ἡμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρῶτας γενομένης, συμβού-
λιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θα-
νατώσαι αὐτόν. Καὶ δέξαντες αὐτόν ἀπήγαγον,
καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡ-
γεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν,
ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ
τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
Πρεσβυτέροις, λέγων· Ἡμάρτον παραδούς αἷμα
ἀθῶνον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.
Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε.
καὶ ἀπελθὼν ἀπήγαγε. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λα-
βόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν
αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.
Συμβούλιον δὲ λαβόντες ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμείου εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος,
ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν διὰ
Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· «Καὶ ἔλα-
βον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τε-
τιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.
καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμείου,
καθ' ἃ συνέταξέ μοι Κύριος». Ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτόν ὁ Ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ
ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτόν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων
καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε
λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σοι
καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς
οὐδὲ ἐν ῥήματι, ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα
λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν
ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον.
εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βα-
ραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραβ-
βᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ᾗδει γὰρ
ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ
γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ
ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτε-

ροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν. Καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην· καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον

τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δέ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρόν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστὶ λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου, *Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον*. Καὶ καθήμενοι ἐτήρευν αὐτόν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· *Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων*. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ λησται δύο, εἰς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἰς ἐκ αὐνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινεῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατέβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων ἔλεγον· Ἄλλους ἔπω-

σεν, ἐαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ,
 καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν·
 ῥυσάσθω νῦν αὐτόν· εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γάρ,
 ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί,
 οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτῷ. Ἀπὸ
 δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 γῆν, ἕως ὥρας ἑνάτης· περὶ δὲ τὴν ἑνάτην ὥραν
 ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων. Ἥλι,
 Ἥλι λαμὰ σαβαχθανί ; τοῦτέστι : Θεέ μου,
 Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες ; Τινὲς δὲ
 τῶν ἐκεῖ ἐστῶτων ἀκούσαντες ἔλεγον, ὅτι Ἡ-
 λίαν φωνεῖ αὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἕξ
 αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους
 καὶ περιθεὶς καλὰμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ
 λοιποὶ ἔλεγον. Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας
 σῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ
 μεγάλη, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ κατα-
 πέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν
 ἕως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη, καὶ αἱ πέτραι
 ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεφύχθησαν· καὶ
 πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρ-
 θη, καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν
 ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσηλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν,
 καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἑκατόν-
 ταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰη-

σοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφο-
 ῆθήσαν φόβῳ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς
 ἦν οὗτος. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί, ἀπὸ
 μακρόθεν, θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
 Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ·
 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ
 τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ
 τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.

Καὶ εὐθὺς

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
 λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶ-
 σα ἀνομία. Λύτρωσαι με ἀπὸ συκοφαντίας
 ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ
 πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου,
 καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Πληρω-
 θήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε,
 ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέ-
 ραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Εἶτα Τρισάγιον· Παναγία Τριά· Πάτερ ἡμῶν
 Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ τὸ ἐπόμενον Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες
 ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ
 τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπο-

μένεις, σὺ ὑπάρχεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα, Καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς· Καὶ τὴν παροῦσαν εὐχὴν.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ὅτι ἐν αὐτῷ ὀφόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστιν. Κύριε, ἐλέησον, ιβ'. Δόξα, Καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Εἶπα τοὺς ἐπομένους ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ λδ'. 34.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν

βοήθειάν μου. Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ κλειςον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με. Εἶπον τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σοῦ εἰμι ἐγώ. Διςχυνήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὥσει χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτός καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἐκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνεῖδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἐκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀστά μου ἐροῦσι· Κύριε, Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δέ, ἐν

τῷ αὐτοῦ παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκ-
κον. Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου
ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ
ἡμετέρῳ, οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ
σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ'
ἐμοῦ εὐφράνθησαν, καὶ συνήχθησαν· συνή-
χθησαν ἐπ' ἐμέ μάλιστα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν.
Διέσχισθησαν, καὶ οὐκ κατενύγησαν· ἐπείρα-
σάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ, ἔ-
βρυξαν ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε,
πότε ἐπόψει; ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου
ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν
μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκ-
κλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.
Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι
ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύ-
οντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐ-
λάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν ὁλοῦς διελογίζοντο.
Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον·
Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες,
Κύριε, μὴ παρασιωπήσης· Κύριε, μὴ ἀπο-
στῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ
πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ

Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρίνόν με,
Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε,
ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ
εἴποιαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· Εὐγε, εὐγε τῇ
ψυχῇ ἡμῶν· μὴδὲ εἴποιεν· Κατεπίσμεν αὐ-
τόν. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ἐντραπείησαν ἅμα
οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσά-
σθωσαν αἰσχύνην, καὶ ἐντροπήν οἱ μεγαλο-
ρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην
μου· καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυ-
θήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ
δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετή-
σει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν
τὸν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ρη'. 108.

Ὁ Θεός, τὴν αἰνέσιν μου μὴ παρασιωπή-
σης· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δο-
λίου ἐπ' ἐμέ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ
γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλω-
σάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντι-
τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσ-
ηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντι-
ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διά-
βολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρι-
νεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδικασμένος, καὶ
ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.
Γενηθῇτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ
τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενη-
θῇτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν· ἐκβλήθη-
τωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνη-
σάτω δανειστῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ,
καὶ διαρπασάτωσαν ἄλλότριοι τοὺς πόνους
αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ,
μηδὲ γενηθῇτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐ-
τοῦ. Γενηθῇτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολό-
θρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. Ἀναμνησθεῖη ἡ ἀνομία τῶν πατέ-
ρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς
μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖη. Γενηθῇτωσαν
ἔναντιον Κυρίου διὰ παντός, καὶ ἐξολοθρευ-
θεῖη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἀνθ' ὧν
οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν ἄν-
θρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυ-
γμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἡγά-

πησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέ-
λησεν εὐλογεῖν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐ-
τοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον καὶ
εἰσηλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ,
καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενη-
θῇτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ
ὡσεὶ ζώνη, ἣν διὰ παντός περιζώννυται.
Τοῦτο τὸ ἔργον, τῶν ἐνδιαβαλλόντων με
ἀπὸ Κυρίου, καὶ τῶν λαλοῦντων πονηρὰ
κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε,
ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαι με,
ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ, καὶ ἡ καρ-
διά μου τετάρακται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιά
ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτήν, ἀντανηρέθην, ἐξετι-
νάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθέ-
νησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἡλλοι-
ώθη δι' ἔλαιον. Καὶ γὰρ ἐγενήθην ὄνειδος αὐ-
τοῖς· εἰδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.
Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν
με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι
ἡ χεὶρ σου αὐτῇ, καὶ σὺ, Κύριε, ἐποίησας
αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλο-
γήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν,

ὁ δὲ δοῦλος σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα, αἰσχύνῃ αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικαζόντων τὴν ψυχὴν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ν'. 50.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλείον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδοι γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἀόληλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. ῤαντισθε με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτισθε μοι ἀγαλλίαςιν καὶ εὐφροσύνῃν, ἀγαλλιᾶσονται ὁστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου λειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἰσχύοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προ-

σώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με. Διδάξω ἀνέμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσθεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. ^{vs} Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενηώσει. Ἀγαθὸν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τῷ θυσιαστήριόν σου μέσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦῖα γ'. Κύριε, ἐλέησον γ'.

Δόξα. Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτω, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν περὶ ἑσέως, σταυρῶ σε προσήλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἔγθρου· Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρόσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶπα ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε, Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα· Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς· εἶπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν, Οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα· καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Ἦχος δ αὐτός.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε, Κύριε, αἱ νοερὰι στρατιαὶ κατεπλήττοντο, ἀνεδήσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ οὕτως ἐβόας, Κύριε· Διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με σταυρῶσαι, Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν

συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκροὺς, ὡς ἐξ ὕπνου, ἀνέστησα; Αἰμόρρου ἰασάμην, Χαναναίαν ἠλέησα· διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι, Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε, εἰς ὃν νῦν ἐκ-
κεντεῖτε, Χριστὸν παράνομοι.

Εἶτα ἡ Προφητεία.

Προκείμενον ἡχος δ'.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος.

Στίχος. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς μς.
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ν. 4.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον. Ἔθηκε με πρῶτ' πρῶτ', προσ-
έθηκε μοι ὥτιον τοῦ ἀκοῦειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου ἀνοίγει μοι τὰ ὄτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέ-
στρεφα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπυτρημάτων· καὶ Κύριος, Κύ-
ριος βοηθός μου ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀνεδράμην, ἀλλ' ἔθηκε τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυθῶ, ὅτι ἐγγίξει ὁ δικαίωσας με. Τίς ἐκρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με. Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπάκου-
σάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποιθότε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα·

πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογί, ἣ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν· ἐν λύπῃ κοι-
μηθήσεσθε.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. Ε'. 6.

Ἀδελφοί, ἔτι Χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανέται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον δι-
καιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γάρ, ἔχθροὶ ὄντες, κατη-
λάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες, σωθησόμεθα ἐν τῇ
ζωῇ αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ Πραι-
τώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐ-
τῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον. Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν, καὶ λέγειν· Χαῖρε, ὁ Βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλὰμῳ, καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ· καὶ τιθέν-
τες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐν-
επαίξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν,

καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξ-
 ἄγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ
 ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρη-
 ναῖον, ἐρχόμενον ἀπὸ ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλε-
 ξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐ-
 τοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ
 ἐστὶ, μεθερμηνευόμενον, Κρανίου τόπος. Καὶ
 ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ
 ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διμερίζον τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς
 τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμ-
 μένη· Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ
 σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα
 ἐξ ἐναντίων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφή, ἡ
 λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ
 παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες
 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐδὲ, ὃ κα-
 ταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδο-
 μῶν· σῶσον σεαυτόν, καὶ κατὰβα ἀπὸ τοῦ Σταυ-
 ροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες
 πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον·
 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ
 Χριστός, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω
 νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύ-
 σωμεν· καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον

αὐτόν. Γενομένης δὲ ὥρας ἑκτῆς, σκότος ἐγένετο
 ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑνάτης. Καὶ τῇ
 ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ,
 λέγων· Ἐλωί, Ἐλωί, λαμμὰ σαβαχθανί· ὃ
 ἐστὶ, μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεὸς μου, ὁ Θεός μου,
 εἰς τί με ἐγκατέλιπες; Καὶ τινες τῶν παρεστη-
 κότεων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἡλίαν φω-
 νεῖ. Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους,
 περιθείς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων·
 Ἄφεςτε, ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν
 αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέ-
 πνευσε. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
 εἰς δύο, ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Κεν-
 τυρίων, ὁ παρεστηκώς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι
 οὕτω κράζας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄν-
 θρωπος οὗτος Υἱὸς ἦν Θεοῦ. Ἦσαν δὲ καὶ γυ-
 ναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ
 Μαρία ἡ Μαгдаληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώ-
 βου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ μῆτηρ, καὶ Σαλώμη,
 αἵ, καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν
 αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαί,
 αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Καὶ εὐθύς.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύ-
 ριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ
 Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν·
 "Οτι σοῦ ἐστίν· Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάν-
 τες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία
 ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν
 ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Τό, Κύριε, ἐλέησον, μ'. 'Ο ἐν παντὶ καιρῷ·
 Κύριε, ἐλέησον, τρίς. Δόξα, Καὶ νῦν. Τὴν τιμιω-
 τέραν. 'Εν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.
 'Ο 'Ιερεὺς· 'Ο Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς· Καὶ τὴν
 ἐπομένην εὐχήν.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύ-
 ριε Υἱὲ μονογενές, 'Ιησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν
 με τὸν ἁμαρτωλόν· καί, οἷς ἐπίστασαι κρί-
 μασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν·
 "Οτι σοῦ ἐστίν· Κύριε, ἐλέησον, ιδ'. Δεῦτε προσ-
 κυνήσωμεν τρίς, καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ νγ'. 53.

'Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με,

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. 'Ο Θεός,
 εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τὰ
 ῥήματα τοῦ στόματός μου. "Οτι ἀλλότριοι
 ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτη-
 σαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πρόεθεντο τὸν Θεόν
 ἐνώπιον αὐτῶν. 'Ιδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι,
 καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.
 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ
 ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκυστίως
 θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου,
 Κύριε, ὅτι ἀγαθόν· ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως
 ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν
 ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ρλθ'. 139.

'Εξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ,
 ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαι με. Οἵτινες ἐλογί-
 σαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν
 παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσ-
 σαν αὐτῶν ὥσπερ ὄφεως· ἰδοὺ ἀσπίδων ὑπὸ τὰ
 χεῖλη αὐτῶν. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς
 ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ
 με. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ
 διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι πα-
 γίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς

ποσί μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἰ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσχίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πέσονται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν τάλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἄνθρωπος γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθὺς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛΜΟΣ 4. 90.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ'

αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὁπλῶ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ'